

## การศึกษาปัญหาการใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันในภาษาจีน ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนในระดับปริญญาตรี

### A Study of the Problems in Using Near-Synonymous Words in Chinese Among Undergraduate Students Majoring in Chinese

ประมินทร์ ประภากร<sup>1</sup> วรกรณ์ การดี<sup>2</sup> หลี เฝิงเกอ<sup>3</sup> และ เกศกนก หาทพย<sup>4</sup>  
Porramin Praparkarn<sup>1</sup> Wareekorn Kande<sup>2</sup> Li Pengge<sup>3</sup> and Ketkanok Hasup<sup>4</sup>

Received: 26 มี.ค. 2568  
Revised: 20 ส.ค. 2568  
Accepted: 21 ส.ค. 2568

#### บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัญหาการใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันในภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน และ 2) นำเสนอแนวทางแก้ไขสาเหตุการใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันในภาษาจีน รวมถึงแนวทางการพัฒนาการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาวิชาภาษาจีน จำนวน 97 คน จากมหาวิทยาลัย 2 แห่งในประเทศไทย โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วย แบบสอบถามและแบบทดสอบการใช้คำศัพท์ที่มีความหมายใกล้เคียงกันในภาษาจีน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) และการหาค่าความถี่และร้อยละ พบว่า จำนวนนักศึกษาที่สามารถทำแบบทดสอบคำที่มีความหมายใกล้เคียงกันในภาษาจีน ได้มากที่สุดอยู่ในช่วงคะแนนระหว่าง 175-209 คะแนน จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 37.11 ซึ่งสะท้อนว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ยังมีความเข้าใจและการประยุกต์ใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันได้ไม่ครบถ้วน

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษาส่วนใหญ่มีปัญหาในการเลือกใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันในภาษาจีนอย่างถูกต้องตามบริบท โดยมีสาเหตุหลักจาก 1.1) อิทธิพลของภาษาแม่ (ภาษาไทย) ที่ทำให้เกิดการแปลตรงตัว 1.2) การเรียนรู้แบบท่องจำมากกว่าการเข้าใจความหมายเชิงบริบท และ 1.3) การขาดการสอนเปรียบเทียบความแตกต่างของคำอย่างเป็นระบบ 2) แนวทางการพัฒนาการเรียนการสอน ได้แก่ การจัดการเรียนรู้ที่เน้นการเปรียบเทียบคำ การใช้สถานการณ์จริงในการเรียนการสอน และการฝึกให้นักศึกษาตระหนักรู้และแก้ไขข้อผิดพลาดในการใช้คำด้วยตนเอง งานวิจัยนี้ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการออกแบบการเรียนการสอนที่เน้นความเข้าใจในเชิงลึกมากกว่าการจดจำ เพื่อพัฒนาความสามารถทางภาษาจีนของผู้เรียนอย่างยั่งยืน

**คำสำคัญ:** การใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันในภาษาจีน, ปัญหาทางภาษา, การพัฒนาการเรียนการสอน

#### Abstract

The objectives of this study were 1) to investigate the problems of using synonymous words in Chinese among undergraduate students majoring in Chinese, and 2) to propose solutions to the causes of misuse as well as approaches for enhancing learning. The participants were 97 undergraduate students majoring in Chinese from two universities in Thailand, selected through purposive sampling. The research instruments consisted of a questionnaire and a vocabulary test on Chinese synonyms. Data were analyzed using content analysis, frequency, and percentage. The results revealed that the largest group of students (36 students, accounting for 37.11%) obtained scores ranging from 175 to 209 points, indicating that most students still lacked a complete understanding and appropriate application of synonymous words in Chinese.

<sup>1</sup> สาขาวิชาภาษาจีน คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ บพิตรพิมุข จักรวรรดิ อีเมล: porramin.pra@rmutr.ac.th

<sup>2</sup> สาขาวิชาภาษาจีน คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด อีเมล: wareekorn.chinese@gmail.com

<sup>3</sup> สาขาวิชาภาษาจีน คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ บพิตรพิมุข จักรวรรดิ อีเมล: pengge.li@rmutr.ac.th

<sup>4</sup> สาขาวิชาภาษาจีน คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด อีเมล: Hasap\_ketkanok@hotmail.com

<sup>1</sup> Chinese Program, Faculty of Liberal Arts, Rajamangala University of Technology Rattanakosin Borpitpimuk Chakawad Campus, Email: porramin.pra@rmutr.ac.th

<sup>2</sup> Chinese Program, Faculty of Liberal Arts and Sciences, Roi Et Rajabhat University, Email: wareekorn.chinese@gmail.com

<sup>3</sup> Chinese Program, Faculty of Liberal Arts, Rajamangala University of Technology Rattanakosin Borpitpimuk Chakawad Campus, Email: pengge.li@rmutr.ac.th

<sup>4</sup> Chinese Program, Faculty of Liberal Arts and Sciences, Roi Et Rajabhat University, Email: Hasap\_ketkanok@hotmail.com

The findings further demonstrated that: 1) the majority of students faced difficulties in selecting the correct synonymous word in context. The primary causes were: 1.1) the influence of their mother tongue (Thai), leading to literal translation, 1.2) rote memorization rather than contextual understanding, and 1.3) insufficient systematic instruction on synonym differentiation. 2) The recommended pedagogical approaches included synonym-based comparative instruction, the use of authentic communicative situations, and learner training to recognize and self-correct errors. This study highlights the importance of instructional design that emphasizes deep contextual understanding rather than rote learning in order to foster sustainable development of learners' Chinese language proficiency.

**Keywords:** Chinese synonym usage, Linguistic problems, Teaching and learning development

## บทนำ

การเรียนการสอนภาษาจีนในระดับอุดมศึกษาได้รับการพัฒนาและปรับปรุงในหลายด้าน เพื่อให้เนื้อหาการเรียนการสอนครอบคลุมทั้งในด้านสังคมศาสตร์ ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม เศรษฐกิจ รวมถึงการสื่อสารธุรกิจ และการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาจีน แม้จะมีการพัฒนาแล้วก็ตามสำหรับนักศึกษาไทย การเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาจีนถือว่าเป็นเรื่องท้าทายและซับซ้อน โดยเฉพาะคำศัพท์ที่มีความหมายใกล้เคียงกันในภาษาจีน ซึ่งนักศึกษามักพบปัญหาในการเลือกใช้คำที่ถูกต้องตามบริบทการสื่อสารในชีวิตประจำวัน

ปัญหาดังกล่าวได้รับการศึกษาจากนักวิจัยหลายท่าน ซึ่งได้เผยให้เห็นถึงสาเหตุของความสับสนในการใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันในภาษาจีน ตัวอย่างงานวิจัยของ Chavanatnusorn (2019) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัญหาในการใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันของผู้เรียนชาวไทย พบว่าผู้เรียนมักพบปัญหาด้านไวยากรณ์และการใช้คำในบริบทที่แตกต่างกัน ซึ่งสาเหตุของปัญหานี้มาจากหลายปัจจัย เช่น การสอนที่ไม่ชัดเจน การอิทธิพลของภาษาแม่ หรือวิธีการเรียนรู้ที่ไม่เหมาะสมของผู้เรียน รวมถึงตำราการเรียนที่อธิบายการใช้คำไม่ชัดเจนและขาดรายละเอียด

นอกจากนี้ ภูเทพ ประภากร (2563) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกัน โดยใช้กระบวนการวิจัยเชิงสำรวจ พบว่าผู้เรียนมีการพัฒนาความสามารถในการเลือกใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันในบริบทต่าง ๆ ได้ดีขึ้นหลังจากการเรียนการสอน โดยผู้เรียนสามารถเลือกใช้คำได้อย่างเหมาะสมและเข้าใจหลักการใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างชัดเจน

จากการศึกษาที่กล่าวถึงข้างต้น สะท้อนให้เห็นถึงปัญหาที่นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนพบปัญหาในการเลือกใช้คำในภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกัน โดยเฉพาะคำที่มีลักษณะการใช้แตกต่างกันในเชิงไวยากรณ์ เช่น ประโยคที่นักศึกษา มักใช้ผิด เช่น "让你久等了, 很道歉" ซึ่งคำว่า "道歉" และ "抱歉" มีความหมายว่า "ขอโทษ" เหมือนกัน แต่การใช้งานในบริบทต่าง ๆ ต้องเลือกใช้คำที่เหมาะสมกับโครงสร้างทางไวยากรณ์ที่ถูกต้อง

งานวิจัยนี้จึงมีความมุ่งหมายในการสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาการใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันในภาษาจีนที่พบได้บ่อยในนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน โดยจะเน้นไปที่การอธิบายความแตกต่างของคำและวิธีการใช้งานในบริบทที่แตกต่างกัน พร้อมทั้งนำเสนอแนวทางในการจัดการเรียนการสอนเพื่อแก้ไขปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังจะรวมถึงตัวอย่างประโยคที่ถูกต้องและวลีที่ใช้บ่อยในชีวิตประจำวัน ซึ่งจะช่วยให้นักศึกษาเข้าใจการใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันได้ดียิ่งขึ้น

## วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาปัญหาการใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันในภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน
2. เพื่อนำเสนอแนวทางแก้ไขสาเหตุการใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันในภาษาจีน รวมถึงแนวทางการพัฒนา

การเรียนรู้

## วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหาการใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันในภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนในระดับปริญญาตรี นี้ใช้วิธีการดำเนินการวิจัย ซึ่งประกอบด้วยหัวข้อดังนี้

### 1. กลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยในครั้งนี้จะดำเนินการศึกษากับนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่เรียนในสาขาวิชาภาษาจีน จำนวนทั้งสิ้น 97 คน จาก 2 สถาบันการศึกษา ได้แก่ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี โดยนักศึกษาที่ถูกเลือกเข้าร่วมการวิจัยนี้เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3-4 โดยการเลือกเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) นักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาจีนคละกัน ระดับสูง ระดับปานกลาง และระดับพื้นฐาน

### 2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แบบสอบถาม ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศและระยะเวลาที่ศึกษาภาษาจีน

2.2 แบบทดสอบ เกี่ยวกับการใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันในภาษาจีน ประกอบด้วย

2.2.1 แบบทดสอบเติมคำศัพท์ที่มีความหมายใกล้เคียงกันในภาษาจีนลงในช่องว่างให้ถูกต้อง ทั้งหมด 15 คู่ชุดคำศัพท์ โดยแต่ละคู่คำศัพท์มีทั้งหมด 4 ข้อ รวมเป็นทั้งหมดจำนวน 60 ข้อ

2.2.2 แบบทดสอบการแปลคำศัพท์ที่มีความหมายใกล้เคียงกันในภาษาจีนและเปรียบเทียบข้อแตกต่างของคำศัพท์ โดยมีทั้งหมด 20 คู่คำศัพท์ รวมเป็นทั้งหมดจำนวน 20 ข้อ

2.2.3 แบบประเมินปลายเปิดโดยมีข้อความคำถามถึงคำที่มีความหมายใกล้เคียงในภาษาจีนที่ใช้บ่อยในชีวิตประจำวันของนักศึกษา

2.2.4 แบบประเมินการเรียนรู้เรื่องการใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันในภาษาจีนเกี่ยวกับความรู้สึกรู้สึกแสดงความคิดเห็นถึงความยากง่ายและโอกาสที่จะได้นำคำที่มีความหมายใกล้เคียงกันในภาษาจีนที่เรียนในเนื้อหาตำราเรียนไปใช้ในชีวิตประจำวันว่ามีโอกาสได้ใช้มากน้อยเพียงใด โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ข้อที่ 1 แบบทดสอบเติมคำศัพท์ที่มีความหมายใกล้เคียงกันในภาษาจีนลงในช่องว่างให้ถูกต้อง ทั้งหมด 15 คู่ชุดคำศัพท์ โดยแต่ละคู่คำศัพท์มีทั้งหมด 4 ข้อ รวมเป็นทั้งหมดจำนวน 60 ข้อ คิดเป็น 150 คะแนน

ข้อที่ 2 แบบทดสอบการแปลคำศัพท์ที่มีความหมายใกล้เคียงกันในภาษาจีนและเปรียบเทียบข้อแตกต่างของคำศัพท์ โดยมีทั้งหมด 20 คู่คำศัพท์ รวมเป็นทั้งหมดจำนวน 20 ข้อ คิดเป็น 200 คะแนน รวมคะแนนจากแบบทดสอบทั้งหมดคือ 350 คะแนน

2.2.5 แบบประเมินคำถามปลายเปิด เพื่อรวบรวมความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และประสบการณ์ของนักศึกษาเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาการใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันรวมถึงแนวทางที่คิดว่าสามารถช่วยพัฒนาการเรียนการสอนได้

### 3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลนอกจากนี้ มีการสัมภาษณ์เชิงลึกกับอาจารย์ผู้สอนภาษาจีน จำนวน 5 คนเพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการสอนและแนวทางแก้ไขปัญหา

3.1 แบบสอบถาม ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

3.1.1 ศึกษาจากปัจจัยข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับตัวผู้ที่ศึกษา

3.1.2 ศึกษาจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.2 แบบทดสอบการใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันในภาษาจีน

แบบทดสอบการใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันในภาษาจีน เป็นแบบทดสอบที่ประกอบด้วย การเลือกใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันในภาษาจีน ในบริบทที่แตกต่างกัน เช่น การเลือกใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันในภาษาจีนในโครงสร้างประโยค การเลือกใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันในภาษาจีนในโครงสร้างวลี การเลือกใช้คำภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันในภาษาจีนในสถานการณ์ต่าง ๆ การแปลความหมายของคำศัพท์ในภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกัน ซึ่งใช้ทดสอบก่อนการทดลองและหลังการทดลอง มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

3.2.1 ศึกษาจากเอกสาร งานวิจัย เกี่ยวกับการใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันในภาษาจีน คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันในภาษาจีนที่ใช้เป็นประจำ โครงสร้างของคำที่มีความหมายใกล้เคียงกันในภาษาจีน รูปแบบของคำที่มีความหมายใกล้เคียงกันในภาษาจีน ลักษณะของคำที่มีความหมายใกล้เคียงกันในภาษาจีน รวมถึงถึงเนื้อหาหลักสูตรที่ใช้ในการเรียนการสอนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนของกลุ่มตัวอย่าง

3.2.2 ศึกษาและสร้างแบบทดสอบ โดยอิงจากแบบทดสอบวัดระดับภาษาจีน (HSK 汉语水平考试) ระดับ 1-6 ในระบบใหม่และแบบฝึกหัดการใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันในตำราเรียนภาษาจีน 发展汉语 ตำราเรียน 汉语教程 ตำราเรียน 体验汉语 ตำราเรียน 博雅汉语 และตำราเรียน 快乐汉语

3.2.3 นำแบบทดสอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญเจ้าของภาษา และอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการวิจัยตรวจสอบเพื่อความถูกต้องและความเหมาะสมทางด้านภาษาและเนื้อหา รวมทั้งเชิญผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ทำการวิเคราะห์แบบทดสอบ เพื่อหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ค่า Item-Objective Congruence Index (IOC) ของแบบประเมินเป็นรายข้อ ทั้งนี้ได้กำหนดเกณฑ์การคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC มากกว่า 0.50 ขึ้นไป (บุญชม ศรีสะอาด, 2556) ผลการวิเคราะห์พบว่าค่า IOC ของข้อคำถามทั้งหมดอยู่ในช่วง 0.60–1.00 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ แสดงให้เห็นว่าแบบทดสอบมีความตรงเชิงเนื้อหาและสามารถนำไปใช้ในการวิจัยได้อย่างเหมาะสม

3.2.4 นำแบบทดสอบที่ได้ไปทดสอบกับกลุ่มนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนที่เป็นประชากรกลุ่มตัวอย่าง

#### 4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รับคืนแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามและตรวจความถูกต้องของแบบสอบถามทุกฉบับ และนำมาหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ (Percentage) แล้วจึงนำผลการทดสอบมาวิเคราะห์เพื่อหาสาเหตุที่นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันในภาษาจีนไม่ถูกต้อง ทั้งยังวิเคราะห์เปรียบเทียบคำศัพท์ คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันในภาษาจีนทางด้านความหมายของคำ ชนิดของคำศัพท์ที่มีความหมายใกล้เคียงกันในภาษาจีน หน้าที่ของคำเมื่อเข้าไปอยู่ในรูปประโยค พร้อมทั้งอธิบายความหมายวิธีการนำไปใช้ และยกตัวอย่างคำที่มีความหมายใกล้เคียงกันในภาษาจีนในรูปแบบวลีและประโยคพร้อมกับอธิบายความหมายภาษาไทย ด้วยเทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis)

#### สรุปผล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลการใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันในภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของการใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันในภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนที่ตอบแบบสอบถามจำนวน 97 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 68.04 เพศชาย จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 31.96 แบ่งเป็นนักศึกษาชั้นปี 3 จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 51.04 และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 48.96 และด้านระยะเวลาการเรียนภาษาจีนส่วนใหญ่มีระยะเวลา 1-3 ปี จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 57.73 ระยะเวลา 4-6 ปี จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 27.84 ระยะเวลามากกว่า 6 ปีขึ้นไป จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 10.31 และผลรายงานช่วงคะแนนการทำแบบทดสอบของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน พบว่า จำนวนนักศึกษาที่สามารถทำแบบทดสอบคำที่มีความหมายใกล้เคียงกันในภาษาจีน ได้มากที่สุดอยู่ในช่วงคะแนนระหว่าง 175-209 คะแนน จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 37.11 รองลงมา 210-244 คะแนน จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 24.74 คะแนน 245-279 จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 17.53 คะแนน 140-174 จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 11.34 คะแนน 105-139 จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 4.12 คะแนน 280-214 จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.06 คะแนน 70-104 จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.06 กลุ่มนักศึกษาที่ได้คะแนนน้อยที่สุด อยู่ในช่วงคะแนน 35-69 จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.03

2. ผลการวิเคราะห์ปัญหาการใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันในภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน ผลการศึกษาพบว่า พบว่าช่วงคะแนนที่มากที่สุดในระดับคะแนน 280-314 คะแนนมีจำนวนนักศึกษาทั้งหมด 2 คนและมีประสิทธิภาพการเรียนภาษาจีนมาไม่ต่ำกว่า 6 ปีและใช้ภาษาจีนในชีวิตประจำวันเป็นส่วนใหญ่ช่วงคะแนนที่มีจำนวนนักศึกษาคะแนนได้มากที่สุดคือ ระดับคะแนน 175-209 คะแนนมีจำนวนนักศึกษาถึง 36 คนซึ่งนักศึกษาส่วนใหญ่ที่ได้คะแนนอยู่ในช่วงระดับคะแนนนี้ ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 3 และ 4 อีกทั้งยังมีประสิทธิภาพการเรียนภาษาจีนมาแล้วไม่ต่ำกว่า 4-6 ปี ช่วงคะแนน 35-69 คะแนน มีจำนวนนักศึกษา 1 คนและช่วงคะแนน 70-104 คะแนน มีจำนวนนักศึกษา 2 คน ซึ่งทั้ง 2 ช่วงคะแนนนี้ นักศึกษาศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 และมีประสิทธิภาพการเรียนภาษาจีนน้อยกว่า 1 ปี

ตาราง 1 ผลรายงานค่าความถี่และค่าร้อยละในการใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันในภาษาจีนที่พบได้บ่อยในชีวิตประจำวัน

| ลำดับ | คำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน | จำนวน (คน) | ร้อยละ |
|-------|-----------------------------|------------|--------|
| 1     | 学 - 学习                      | 95         | 97.94  |
| 2     | 认为 - 以为                     | 90         | 92.78  |
| 3     | 改变 - 变化                     | 87         | 89.69  |
| 4     | 送 - 给                       | 85         | 87.63  |
| 5     | 想出来 - 想起来                   | 83         | 85.57  |
| 6     | 再 - 又                       | 80         | 82.47  |
| 7     | 只要 - 只有                     | 76         | 78.35  |
| 8     | 合适 - 适合                     | 74         | 76.29  |
| 9     | 原因 - 理由                     | 70         | 72.16  |
| 10    | 还是 - 或者                     | 68         | 70.10  |
| 11    | 和 - 与                       | 65         | 67.01  |
| 12    | 交换 - 交流                     | 64         | 65.98  |
| 13    | 儿童 - 孩子                     | 62         | 63.92  |
| 14    | 办法 - 方法                     | 60         | 61.86  |
| 15    | 感到 - 觉得                     | 54         | 55.67  |
| 16    | 根据 - 按照                     | 50         | 51.55  |
| 17    | 发展 - 发达                     | 46         | 47.42  |
| 18    | 高兴 - 愉快                     | 45         | 46.39  |
| 19    | 参观 - 访问                     | 39         | 40.21  |
| 20    | 得到 - 获得                     | 37         | 38.14  |

จากตารางพบว่า นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนส่วนใหญ่มีปัญหาในการเลือกใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันในภาษาจีน โดยเฉพาะในคำศัพท์ที่มีความหมายใกล้เคียงกันในชีวิตประจำวัน จากคู่คำศัพท์ที่มีความหมายใกล้เคียงกันในภาษาจีนทั้งหมด 20 คู่ พบว่านักศึกษาใช้ถูกต้องมากที่สุด 5 ลำดับ ดังนี้ 1) 学-学习 2) 认为-以为 3) 改变-变化 4) 送-给 5) 想出来-想起来

2.1 学 กับ 学习 มีนักศึกษาใช้ถูกมีจำนวนมากถึง 95 คน คิดเป็นร้อยละ 97.94 แต่เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับอัตราค่าความถี่ของคำตอบที่ถูกต้องในการใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันในภาษาจีนของนักศึกษา พบว่ามีเพียงนักศึกษาที่ตอบถูกต้องมากที่สุดในข้อคำถามของคำว่า 学 กับ 学习: 我妹妹在加拿大留过学。มีจำนวน 76 คน จากจำนวนทั้งหมด 97 คน คิดเป็นร้อยละ 78.35 และในจำนวนนักศึกษาที่ตอบถูกต้องน้อยที่สุดในข้อคำถาม读书也是学习, 使用也是学习, 而且是更重要的学习。มีเพียงแค่ 43 คน จากจำนวนทั้งหมด 97 คน คิดเป็นร้อยละ 44.33 แสดงให้เห็นว่าคำที่มีความหมายใกล้เคียงกันในภาษาจีน ถึงแม้ว่าจะพบได้บ่อยในชีวิตประจำวันก็สามารถทำให้นักศึกษาเกิดข้อผิดพลาดในการใช้ได้เช่นกัน

2.2 认为 กับ 以为 ก็เป็นคำที่มีการเลือกใช้บ่อย โดยมีนักศึกษาตอบคำถามจำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 92.78 แต่การเลือกคำที่ถูกต้องในประโยคต่าง ๆ พบว่า นักศึกษาที่ตอบถูกต้องมากที่สุดในประโยค "我以为今天是星期四呢, 原来已经星期五了" มีจำนวนถึง 87 คน คิดเป็นร้อยละ 89.69 ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักศึกษาส่วนใหญ่สามารถเลือกใช้คำได้ถูกต้อง แต่ยังมีการสับสนในบางกรณี

2.3 改变 กับ 变化 ก็เป็นคำที่นักศึกษามักเลือกใช้บ่อย โดยคำว่า "变化" และ "改变" มีอัตราการเลือกตอบมากถึง 87 คน คิดเป็นร้อยละ 89.69 แต่เมื่อเปรียบเทียบกับคำตอบที่ถูกต้องในบางคำถามพบว่า นักศึกษาสามารถตอบถูกต้องได้มากที่สุด ในประโยค "他最近变化很大" ซึ่งมีนักศึกษาตอบถูกต้องถึง 81 คน คิดเป็นร้อยละ 83.51 ในขณะที่คำถาม

ที่ซับซ้อนกว่า เช่น "情况发生了变化， 我们的思想也应该跟着改变" มีเพียง 49 คน คิดเป็นร้อยละ 50.52 ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสับสนในการเลือกใช้คำเมื่อมีการใช้บริบทที่ซับซ้อน

2.4 送 กับ 给 พบการตอบแบบสอบถามจำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 87.63 และพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่สามารถตอบคำถามได้ถูกต้องมากในประโยค "我把他送到机场了" ซึ่งมีนักศึกษาตอบถูกถึง 90 คน คิดเป็นร้อยละ 92.78 แต่ในคำถามที่มีการใช้คำว่า "给" ในบริบทที่ซับซ้อน เช่น "请把那本杂志递给我" นักศึกษาที่ตอบถูกต้องมีเพียง 41 คน คิดเป็นร้อยละ 42.27 ซึ่งบ่งชี้ถึงความสับสนในการเลือกใช้คำในบางสถานการณ์

2.5 想出来 กับ 想起来 เป็นอีกกลุ่มคำที่นักศึกษามักจะเลือกใช้บ่อยในชีวิตประจำวัน โดยจากผลการสอบพบว่า นักศึกษาตอบถูกที่สุดในประโยค "这个办法是谁想出来的， 还真不错" ซึ่งมีจำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 76.29 แต่ในบางประโยค เช่น "我想出了一个好主意， 你看行不行？" นักศึกษาที่ตอบถูกน้อยกว่ามีเพียง 43 คน คิดเป็นร้อยละ 44.33 แสดงให้เห็นถึงความสับสนในการเลือกใช้คำทั้งสอง และพบว่านักศึกษาใช้ผิดมากที่สุด 5 ลำดับ ดังนี้ 1) 得到-获得; 2) 参观 - 访问; 3) 高兴-愉快; 4) 发展-发达; 5) 根据-按照

2.6 得到 กับ 获得 เป็นกลุ่มคำที่นักศึกษาตอบถูกน้อยที่สุดในประโยค 我太爱他了， 只要能得到他， 让我干什么都行。 ซึ่งมีจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 46.39 และในประโยค 这次羽毛球比赛， 他得了冠军， 还得到了一辆汽车。 มีจำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 62.89

2.7 参观 กับ 访问 ในรูปประโยค 你们国家总理正在我们国家进行国事访问。 มีนักศึกษาตอบถูกเพียง 39 คน คิดเป็นร้อยละ 40.21 และในรูปประโยค 他们在泰国参观了许多名胜古迹。 มีนักศึกษาตอบถูกเพียง 46 คน คิดเป็นร้อยละ 47.42

2.8 高兴 กับ 愉快 ในรูปประโยค 我看你不太高兴， 怎么了？ มีนักศึกษาตอบถูกเพียง 54 คน คิดเป็นร้อยละ 55.67 และในรูปประโยค 听了我的话他脸上露出愉快的笑容。 มีนักศึกษาตอบถูกเพียง 56 คน คิดเป็นร้อยละ 57.73

2.9 发展 กับ 发达 ในรูปประโยค 这个地区的交通十分发达。 มีนักศึกษาตอบถูกเพียง 57 คน คิดเป็นร้อยละ 58.76 และในรูปประโยค 中国是世界上最大的发展国家。 มีนักศึกษาตอบถูกเพียง 59 คน คิดเป็นร้อยละ 60.82

2.10 根据 กับ 按照 ในรูปประโยค 根据天气预报， 今天下午有暴风雨。 มีนักศึกษาตอบถูกเพียง 61 คน คิดเป็นร้อยละ 62.89 และในรูปประโยค 历史是按照客观规律向前发展的。 มีนักศึกษาตอบถูกเพียง 64 คน คิดเป็นร้อยละ 65.98

3. ผลการเสนอแนะทางแก้ไขและการพัฒนาการเรียน จากผลการศึกษาพบว่าการเรียนการสอนในเรื่องของการใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันในภาษาจีน ควรเน้นไปที่การอธิบายถึงลักษณะการใช้คำในบริบทที่แตกต่างกันอย่างละเอียด รวมถึงการให้ตัวอย่างที่ชัดเจนและสอดคล้องกับสถานการณ์จริง เพื่อให้ให้นักศึกษาสามารถแยกแยะการใช้คำที่เหมาะสมในแต่ละบริบทได้ นอกจากนี้ ควรมีการฝึกฝนการใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันในรูปแบบของการสื่อสารภาษาจีนจริง เช่น การสนทนา การเขียนข้อความ และการวิเคราะห์บทความ เพื่อเสริมสร้างความมั่นใจในการใช้คำภาษาจีนในชีวิตประจำวันให้ถูกต้องและเหมาะสม

### อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่องการเลือกใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันในภาษาจีนของนักศึกษาศาสาวิชาภาษาจีน พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ประสบปัญหาในการเลือกใช้คำอย่างถูกต้องตามบริบทซึ่งเป็นอุปสรรคสำคัญในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาจีนในระดับสูง ดังนั้นจึงสามารถอภิปรายผลการวิจัยได้เป็น 2 ประเด็นสำคัญ ดังนี้

1. สาเหตุของปัญหาการใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันในภาษาจีนของนักศึกษาสาเหตุที่ทำให้นักศึกษาเกิดข้อผิดพลาดในการใช้คำศัพท์ที่มีความหมายใกล้เคียงกันสามารถแบ่งออกเป็น 3 ประเด็นสำคัญ ได้แก่

1.1 อิทธิพลของภาษาแม่(ภาษาไทย)ส่งผลให้ผู้เรียนแปลคำโดยตรงจากภาษาไทยไปยังภาษาจีน ซึ่งมักนำไปสู่การใช้คำที่ไม่ถูกต้องในบริบท เช่น คำว่า “คิดว่า” ในภาษาไทยอาจใช้ได้ทั้งในบริบทที่ความคิดเห็นถูกหรือผิด แต่ในภาษาจีนต้องแยกแยะระหว่าง “认为” และ “以为” อย่างชัดเจน การแปลแบบตรงตัวจึงทำให้เกิดการใช้คำ ผิดบ่อยครั้ง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของทิฆัมพร ออมสิน และ สืบพงศ์ ช่างบุญชู (2558) ที่ชี้ว่านักศึกษาไทยมีแนวโน้มใช้คำในภาษาจีนโดยอิงจากความเข้าใจในภาษาแม่ ทำให้เกิดข้อผิดพลาดในการใช้คำ

1.2 การเรียนรู้แบบท่องจำมากกว่าการเข้าใจผู้เรียนมักจำคำศัพท์ และความหมายโดยไม่เข้าใจความแตกต่างในการใช้งานบริบทต่าง ๆ ทำให้ไม่สามารถประยุกต์ใช้คำเหล่านี้ได้อย่างถูกต้องในสถานการณ์จริงซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของอุเทพ ประภากร (2563) ที่พบว่านักศึกษาที่ผ่านการเรียนรู้เชิงท่องจำมีแนวโน้มจะใช้คำผิดในบทสนทนาหรือการเขียนมากกว่านักศึกษาที่เรียนรู้ผ่านการเปรียบเทียบความแตกต่างของคำ

1.3 การขาดการสอนเปรียบเทียบคำที่มีความหมายใกล้เคียงกันในห้องเรียนอาจารย์ผู้สอนบางรายอาจเน้นการอธิบายความหมายโดยรวมของคำแต่ไม่ได้นำเสนอความแตกต่างของบริบทการใช้งานอย่างชัดเจนทำให้นักศึกษาไม่สามารถแยกแยะการใช้คำในสถานการณ์ที่หลากหลายได้ซึ่งตรงกับงานของ Chang (2016) ที่พบว่า การเรียนการสอนที่ไม่เน้นเปรียบเทียบคำจะส่งผลให้ผู้เรียนใช้คำผิดพลาดแม้มีประสบการณ์ทางภาษาหลายปี

2. แนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว จากการวิเคราะห์ปัญหาดังกล่าว สามารถสรุปแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อลดข้อผิดพลาดในการใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันได้ 3 แนวทางหลัก ดังนี้

2.1 ควรจัดการเรียนการสอนที่เน้นการเปรียบเทียบคำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน โดยใช้ตัวอย่างที่ชัดเจนในบริบทที่แตกต่างกัน เช่น การเปรียบเทียบระหว่าง “帮助” กับ “协助” ที่มีระดับความเป็นทางการแตกต่างกัน การยกตัวอย่างประโยคจริงจากสถานการณ์ต่าง ๆ จะช่วยให้นักศึกษาเข้าใจการใช้คำได้ลึกซึ้งมากขึ้น ซึ่งแนวทางนี้ได้รับการสนับสนุนจากอุเทพ ประภากร (2563) ที่แนะนำให้สอนผ่านกิจกรรมเปรียบเทียบความแตกต่างของคำ

2.2 ใช้การเรียนรู้ผ่านสถานการณ์จริงหรือกิจกรรมการสื่อสาร เช่น การสนทนา การวิเคราะห์บทความ และการเขียนเชิงเปรียบเทียบคำ เพื่อให้นักศึกษาได้ฝึกการใช้คำในสถานการณ์หลากหลาย ช่วยให้เกิดความเข้าใจบริบทการใช้งานอย่างลึกซึ้งมากกว่าการเรียนรู้เชิงท่องจำ ตามข้อเสนอของทิมมพร ออมสิน และ สืบพงศ์ ช่างบุญชู (2558) ที่แนะนำให้เน้นการใช้ภาษาจริงในบริบทจริง

2.3 ส่งเสริมให้นักศึกษาตระหนักรู้ข้อผิดพลาดของตนเองโดยการให้ทำแบบฝึกหัดสะท้อนข้อผิดพลาด และอภิปรายร่วมกันในชั้นเรียน ตามข้อเสนอของCorder (1967) แนะนำว่าวิเคราะห์ความผิดพลาดของผู้เรียน ควรออกแบบกิจกรรมแก้ไขที่ตรงจุด เช่น การวิเคราะห์ประโยคผิดและให้ผู้เรียนเสนอประโยคที่ถูกต้อง พร้อมเหตุผลประกอบ วิธีนี้จะช่วยให้นักศึกษาพัฒนาทักษะในการเลือกใช้คำอย่างมีวิจารณญาณและปรับปรุงการใช้คำให้ถูกต้องมากขึ้น

## ข้อเสนอแนะ

### 1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 พัฒนาหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนการสอน ที่เน้นการเปรียบเทียบคำศัพท์ที่มีความหมายใกล้เคียงกัน ในบริบทที่แตกต่างกัน โดยให้อาจารย์ผู้สอนอธิบายความแตกต่างอย่างชัดเจน พร้อมยกตัวอย่างจากชีวิตจริง

1.2 เพิ่มแบบฝึกหัดการใช้คำในสถานการณ์จริง เช่น บทสนทนา การเขียนเชิงเปรียบเทียบ การวิเคราะห์บทความ เพื่อให้นักศึกษาได้ฝึกฝนการใช้คำในบริบทที่หลากหลาย

1.3 จัดกิจกรรมเสริม เช่น เวิร์คช็อป เกี่ยวกับการใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาเข้ามาให้ความรู้ หรือฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ

### 2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ศึกษากลุ่มตัวอย่างที่มีความหลากหลายมากขึ้น ทั้งในด้านสถาบัน ระดับความสามารถทางภาษา และภูมิหลังทางภาษาของผู้เรียน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมและสามารถเปรียบเทียบผลได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

2.2 วิจัยเชิงทดลองเกี่ยวกับวิธีการสอนเปรียบเทียบคำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน ว่าวิธีใดมีประสิทธิภาพมากที่สุด เช่น การสอนผ่านมัลติมีเดีย การใช้เกมภาษา หรือการเรียนรู้แบบร่วมมือ

2.3 ศึกษาผลกระทบในระยะยาวของการสอนแบบเปรียบเทียบคำ ว่าส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการสื่อสารในภาษาจีนของนักศึกษาอย่างไร เพื่อวัดประสิทธิภาพเชิงพฤติกรรมของผู้เรียน

## เอกสารอ้างอิง

ทิมมพร ออมสิน และ สืบพงศ์ ช่างบุญชู. (2558). การศึกษาการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันของนักศึกษาไทย.

การประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 6 (น. 230–240). มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.

บุญชม ศรีสะอาด. (2556). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 9). สุวีริยาสาส์น.

- ภูเทพ ประภากร. (2563). การพัฒนาความสามารถในการใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันของนักศึกษา สาขาวิชาภาษาจีน ด้วยกระบวนการวิจัยเชิงสำรวจ. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด*, 12(2), 69–91.
- Chavanatnusoorn, P. (2019). Discussion on an analysis on errors by Thai students in Chinese near-synonymous verbs and learning strategies—Based on the comparison of four theses. *Chinese Journal of Social Science and Management*, 3(1), 138–149.
- Chang, C. (2016). *A study on substitution errors in verb-object collocations of monosyllabic and disyllabic synonyms* [Unpublished master's thesis]. Shandong University.
- Chao, Y. R. (1979). *Hanyu kouyu yufa* [Spoken Chinese grammar]. Commercial Press.
- Corder, S. P. (1967). *The significance of learners' errors*. *International Review of Applied Linguistics in Language Teaching*, 5(1–4), 161–170. <https://doi.org/10.1515/iral.1967.5.1-4.161>
- Lu, Z. W. (1965). *Hanyu goucifa*. Science Press.
- Ren, X. L. (1980). *Hanyu zaocifa*. China Society Publishing House.
- Wang, L. (1959). *Zhongguo xiandai yufa* (2<sup>nd</sup> ed.). Zhonghua Book.
- Yang, J., & Jia, Y. (2007). *1700 dui jinyici yongfa duibi* [A comparative study of the usage of 1700 synonym pairs]. Beijing Zhongke Printing.
- Yang, J. (2016a). *Hanyu jiaocheng di yi ce xia*. Beijing Language and Culture University Press.
- Yang, J. (2016b). *Hanyu jiaocheng di er ce xia*. Beijing Language and Culture University Press.
- Yang, J. (2016c). *Hanyu jiaocheng di san ce shang*. Beijing Language and Culture University Press.